

Názvy dle ES: N – Pfautaube, F – Queue de Paon, A – Fantail.

Zařazení v seznamu plemen ES: strukturoví č. 606.

Původ: jedno z nejstarších holubích plemen, z Indie dovezeno v 16. století.

Plemenné znaky

V ideálním postoji figuruje popř. kráčí na špičkách předních prstů. Hlava leží na horní podušce. Krk esovitě prohnutý směrem dozadu. Tělo ze všech stran zakulaceno, postoj široký a nízký. Prsa co nejvíce vypjata, úzká křídla pevně přiléhající k tělu, letky neseny pod krajními ocasními pery. Vějíř mírně konkávní, tedy co nejširší a nejplošší, vzpřímeně neseny, při pohledu z boku téměř svisle, pevný a bez mezer.

Posuzování

Celkový dojem – držení těla – postoj – vějíř a podušky – kvalita peří – hrud' – krk – hlava – barva a kresba.

Exteriér

Hlava: malá, jemná, zaoblená, hladká.

Oči: tmavé u bílých a při bílé hlavě. Perlové nebo oranžové u jiných rázů, perlové se upřednostňují. **Obočnice** úzké a nenápadné, světlé až tmavé podle barvy opeření.

Zobák: střední délky, tenký, světlý u bílých, červených, žlutých, štitníků a barevnoocasých, černý u černých, indigo-tmavě kapratých a andaluziánů, tmavý u modrých, červenoplavých, kite, rohový u dun, stříbrných, mandlových a De Roy. **Ozobí** malé a hladké.

Křídla: úzká, pevně složená. Z pohledu ze strany zasahují konce letek jen velmi krátce za vějíř. Ohbí křídel je překryto prsním opeřením. Dočasně je povoleno více jak 10 ručních letek.

Ocas: vějíř přiměřený velikosti těla, nesmí být ani příliš malý ani nepřirozeně velký. Je mírně konkávní, kulatý, na obou stranách se lehce dotýká země, hustý a pevný, sestává z pevných, dlouhých, širokých, vzájemně se překrývajících per. Počet per není směrodatný pro kvalitu vějíře. Praporey per dobře uzavřené, přípustný je mírný výskyt nespojených větviček v praporech per.

Opeření: pevné a husté. Podušky (horní a spodní ocasní krovky) plné a přilehlé, co nejdelsí, dobře kryjící obě strany ocasních per. Na horní podušce spočívá hlava. Čím rozvinutější, širší a hustší tato poduška je, tím lépe. Dolní poduška je široká, hustá a pevná.

Nohy: vpředu a zeširoka nasazené, neopeřené, krátké a silné. Bérce téměř úplně překryty břišním opeřením, bez narušení navazují na zaoblení přední části postavy.

Krk: štíhlý, mírně a elegantně prohnutý. Délce krku odpovídá délka zad, tak aby hlava dosedala pevně na horní podušku a nenarušovala vějíř.

Postava: malá až střední, krátká a kulatá ze všech stran, hrudní a břišní oblast vytvářejí nepřerušovanou linii. Hrud' široká, plná, dobře zaoblená, silně vypjatá. Žáda mírně dutá.

Barva a kresba

Všechny barvy syté a lesklé. Bílí – čistě bílí, se stříbrnobílým leskem. Stříbrní – rovnoměrně jemně stříbřitě šedí, bez pruhů a náznaků rzi. Šedohnědí jsou rovnoměrně šedavě hnědí. Mléční jsou zesvětlení modří na těle, křídlech i vějíři, s bohatým pudrem, pruhy pokud možno tmavé. Almondi mají na krémovém až mandlovém základním zbarvení pokud možno pravidelně rozložené stříkání nebo celá pera v různých barvách. Ruční letky a ocas jsou krémové až bělavé s modrým a černým stříkáním. Zbarvení s věkem holuba tmavne. Holubice jsou zpravidla slaběji prokreslené, než holubi. Zbarvení kite je černě tmavé s větším nebo menším bronzovým leskem na krku a hrudi bronzovým vyložení v letkách a ocasu. Golddun je zesvětlená se žlutavým nádechem na hrudi, který přechází až na břicho. Letky a pera vějíře vyúsťují žlutavě. Agate jsou jednobarevní holubi, po pře-

peření méně nebo více probělení, bez ustálené kresby. Ruční letky a ocasní pera jsou barevné. Proběleno je vyústění per. U De Roy je základní zbarvení oranžově (načervenalé) žluté, s mahagonovým stříkáním, nebo skvrnami, občasné s větším nebo menším podílem bílé. Letky a ocasní pera jsou většinou světlejší. Popelavě červení jsou světle plaví, bez tmavých ploch, s výjimkou červeně proložených per na krku. Andaluziáni – tmavé (černomodré) zbarvení hlavy a krku, hrudí, břicho a vějíř o něco světlejší, tmavomodré křídelní štíty mají načernalé lemy, letky vyúsťují tmavě. Mírné a nepřilíš nápadné prorezavění letek je přípustné. Indigoví tmavě kapratí mají bronzově zbarvenou hlavu, krk, hrudí a celé křídelní štíty, zatímco letky, ocas a podušky jsou namodralé. Bělouši (grizzle) jsou v tmavém a světlém odstínu dle intenzity probělení per, mají černé, případně tmavé pruhy. Oba pruhy čisté a protažené. Štítníci mají 6–12 bílých letek. Lentoví – s širokým nepřerušovaným bílým ocasním pruhem, který vytváří ohraničená zrcátka na koncích ocasních per. Barevnoocasí – pokud možno s barevnou horní a dolní poduškou (ocasními krovkami). Běloocasí – pokud možno s bílou horní a dolní poduškou. Tygři a straci – s pokud možno pravidelně rozloženou kresbou, tygři musí vykazovat barevné ruční letky a ocasní pera.

Rázy

Bílí, černí, dun, červení, žlutí, modří bezpruzí, modří černopruzí, mléční, andaluziáni, indigo-tmavě kapratí, stříbrní, stříbřítí, červenoplaví, žlutoplaví, popelavě červení, modří kapratí, stříbřítí kapratí, almondi, kite, golddun, agate ve zbarvení červeném a žlutém, De Roy. Bělouši (grizzle) – modří a stříbřítí. Lentoví – červení a žlutí. Štítníci – černí, červení, žlutí, modří bezpruzí, modří černopruzí, červeně plaví, žlutě plaví a modří kapratí. Barevnoocasí – černí, červení, žlutí a modří. Běloocasí – černí, červení, žlutí, modří černopruzí a modří kapratí. Tygři – černí, modří a žlutí. Straci – černí a modří.

Vady

Vadný typ, hrubé tělo, nedostatečné zaoblení postavy, příliš dlouhá nebo krátká záda, příliš viditelné ohbí křídel, dělená prsa, hlava prostrčená ocasními pery, vzadu nasazené nohy, vysoký postoj, přespříliš krátké běháky, delší letky, nálevkovitý vějíř, deštníkovitě držený vějíř, na stranu nesený, malý nebo mezerovitý či neúplný vějíř, úzká nebo měkká ocasní pera, náznaky opeření běháků, výrazné nedostatky barvy a kresby.

Kroužek č. 8.